

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Septuagesimusnonus ar. de vitio inuidie maxime in q[ui]busda[m]
religiosis. Et ibide[m] satis abu[n]de notantur. signa inuidie. Quid est
inuidia. Q[uod] ipsa est peccatu[m] in spiritu[m] sanctu[m]. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

alieno pfectu deficiunt: aliena letitia corabescit. Poeta.
 Inuidus alterius rebus marcescit opimis.
 Inuidus inuidia corroditur intus et extra.
 Inuidus inuidia nihil est: que proximus ipsum
 Turbo: sem rodit excruciatq; suum.
 Inuidus moritur de bono odore: sicut bufones venenati
 de odore vinee florentis. sicut dicitur de Juda murmuran-
 te de quo odore odoreifero Magdalene. Jo. xij. Inuidi alie-
 num profectum reputat sibi danti. vnde Judei inuidi dicitur
 Jo. xij. Videtis quia nihil psumimus. ecce mundus totus
 post te vadit. Paruulum occidit inuidia. Job. v. Vis inui-
 dus inquam vilius minor est illo cui inuidet. Miser est in-
 uidus: sola sibi miseria placet. Unde dicit. Sola miseria
 caret inuidia. Seneca. Et in inuidi in oibus locis oculos
 et aures haberet: vt de oim profectibus roquerent. Idē.
 Quarta sunt felicitū hominū gaudia: tati sunt genitus in-
 uidos. Purodo ossium inuidia. Prouer. xiiii. Legitur de
 quodā rege qui cōcessit cuidam inuidō z cuidā auaro mu-
 nus qd peteret: ita qd bonū illius qui postertus peteret du-
 plicaretur. Quumq; differētibus ipsis peteret: rex iussisset
 inuidō vt priō: peteret: petijt vt erueret sibi vnus oculus:
 volēs qd proximo erueretur ambo. noluit enim petere ali-
 quod bonū: ne proximus acciperet duplicatū. Aufert autē
 hominū inuidia societate bonoz ecclesie. ps. cxviii. Parti-
 ceptus ego sum oim timentium te. Aufert proximo de cuius
 prosperitate dolo: et cuius esset particeps si gauderet. Inui-
 do de sancto vicio: e. Supbia aufert mihi dei: inuidia pri-
 mi: ira me ipsum. Aufert etiā sapiētiam. Sap. vi. Neq; cū
 inuidia tabescite iter habebō. et Sap. vii. Quam sine su-
 erione didici: sine inuidia cōmunicō. Inuidia demonium
 est meridianum: verat hominē in die. In cōsideratione
 prosperitatis aliene. Job. v. Per diē parit tenebras. Bes-
 go. Mens inuidi quū de alieno bono affligit: quasi de ra-
 dio lucis obscuratur. vnde Gen. xxxvii. Somnū Joseph
 qd erat prosperitatis indicū: inuidie z odij fomētē ministra-
 uit. Itē est demoniū tacitū: qd in occulto detrahit. Eccl. x.
 Si modo dat serpens in silentio: nihil eo min⁹ qui occulte
 detrahit. Itē lente verat z nō cū iper. vt cōparat Eme. i.
 inferno: que seipsam cōsumit lente. Unde quidam.
 Non aliud nisi se valer ardens Etna cremare.
 Sic se non alios inuidus igne coquit. Poeta.
 Lūo: iners vitium mores non surgit in alto.
 Item Jo. cassi. In collatione piamonis. Sciendū est inui-
 die modū difficilīus ad medelā qd cetera vitia peruenire.
 Nā cum que semel veneni sui peste corruerit: pene dices
 tim carere remedio. Ipa nāq; est lues de qua dicit Ibiere.
 viii. Ecce ego mitā vobis serpētes regulos quibus nō est
 incantatio: z mordebūt vos. Sicut em ille lucifer qd prius
 eiusdē mali peste corruptus est: z post eū Layn nec mede-
 lam penitētie nec fomētū vllius curationis admittit: ita et
 qd qui nō dem se percutiēdos moribus tradiderunt: omnē
 opem sancti incantato: is excludit: qd quū vitio: nō culpa
 eoz quibus inuidēt: sed prosperitate cruciatur: erubescētēs
 ipam prode veritate extrinsecus sibi quosdā superfluas
 et ineptas causas offensionis inquirūt. quoz qd omnimo
 de false sunt yana curatio est: quū illud mo: riferū vīr⁹ qd
 nō vult prode lateat in medullis. Nam vsq; adeo incu-
 rabilis est ista pernicios: vt blādinētis exasperetur: infes-
 tur obsequijs: muneribus irritetur: qd nihil sustinet zelus:
 vt ait Salomon Prouerb. vi. in si. per alia verba. Quāto
 em amplius alius aut humilitatis subiectione aut pacien-
 tie virtute aut munificētie laude profecerit: tāto inuidus
 maioribus inuidie stimulis incitat: qui non nisi ruinā aut
 mortem eius cui inuidet concupiscit. sicut in fratribus Jo-
 seph apparet. Gen. xxxvii. Lūctis ergo vīr⁹ pnciosiorē
 atq; ad purgandū difficiliorē esse cōstat inuidiam: quia
 ipsis remedijs quibus reliqua extrinquantur. accenditur.
 Nam verbi gratia: qui damnū sibi illatum dolo: largis
 tatis cōpensatione curatur. Qui de illata indignatur in-
 iuria: humili satisfactione placat. Quid illi facies qui hoc

ipso magis qd te humiliozem ac benigniozem sentit: offen-
 ditur: Quis autem est qui se vt satisfaciā inuidenti: a bo-
 nis corruere: aut a prosperis alienari: aut calamitate ali-
 qua opter inuolui: Inuidus autem non aduersus hoīem
 sed plane aduersus deū blasphemus extollitur: qui in fra-
 tre nihil aliud nisi bonum meritum carpens: nō hominis
 culpam: sed dei tantū iudicia reprehendit. Hec ergo est il-
 la sursum geminans amaritudinis radix: que se erigens
 ad superna in contumeliam ipsius qui bona homini con-
 fert tendit auctoritas. Imploremus ergo diuinū auxiliū ne
 isto suo visu z motu nos interimat basilis. hucufq; Dia-
 mon. Ista inuidia est oculus nequā. de qd Mar. ix. An o-
 culus tuus nequā est: qd ego bonus sum? Remig⁹. Judei
 malum habebant oculum: quia de salute gentiū dolebāt.
 Nō simus inuicem inuidēs. Gala. vi. vbi Augu. Quum
 per commune vitium antiqui hostia virus humano cordi
 infundatur: in zelo inuidie tota viscera serpens concutit:
 et in hac imprimēda malitia quasi pestē vomit. Ex hoc pa-
 ter qd hoc vitium venenatissimum est atq; pestiferum. vns
 de Sap. iiii. Fascinatio nugacitatis obscurat bona. Fasci-
 natio (sicut ait canro: Parisiensis) est visio radij visibilis
 procedentis ex corde inuidientis: et infantem quem respic-
 it ad nauseam cogentis vt cibum retinere nō possit. Vn-
 de inuidus grece fascinator dicitur. Ibi dem dicit Lypria-
 nus. Iste zelus modū non habet: permanens fugiter sine
 fine: quum alia vi finiatur. Ecce qd vitium istud perpetuū
 est. durat enim actus eius eriant in inferno. Unde et dam-
 nari perpetuo sanctos videbunt in gloria: vt ex hoc inui-
 dia amplius torqueantur. vnde super illud Mar. xxi. Et
 strido: dērum. Gualfre. Quid enim strido: dentium: nisi
 ire furoris nequitiē malignitatis et inuidie supplicium: si
 quidem (vt ego arbitro) nullum tormētum erit grauius
 malis: qd malitia cordis z iniquitas ipsa peruersissime vo-
 luntatis. Nimirum sicut passiones oēs patiētia subleuat:
 sic imparitētia quaslibet leues aggrauat. et Seneca. Quā-
 to ille cui inuidet successu meliorē profecerit: tāto inuidus
 in maius incendū liuoris ignibus inardescit. In quo pa-
 ter qd hoc vitium infelicissimū est: quia de radio lucis oce-
 catur: de bono odore morit. et de sacra vnc. vnicō. s. ad
 exhibendum. ibi. Alijs. Simuldis et malignis odor mortis
 in mozem de melioratione alterius detegitur. Sequis
 tur in Seneca. Hinc totius vultus: minas aspectus: pal-
 lo: in facie: in labijs tremor: strido: in dentibus: verba ra-
 bida: et effrenata conuicia: et manus ad violētiam prom-
 pra: z si gladio interim vacua: odio ramen furiate mentis
 armata. Ecce qd deforme et turpe est hoc vitium. Seneca.
 Qualem putas esse animā: cuius exterior: imago tam fe-
 da est? Hec inuidia eiecit Adā de paradiso. occidit Abel.
 Joseph vēdidit. Dauid persecuta est. Christum tradidit.
 de hoc conco. s. ver. charitas. z sicut ait L. yssosto. vniuer-
 sum orbem terrarum lesit. Hec in canone vocatur zelus
 amaritudinis. rvi. q. s. sunt nonnulli. et de offi. custo. c. ij. in
 fine. Sapiens. Nihil sustinet zelus. i. inuidia. Inuidia est
 communiter inter pares. ff. de lega. iij. legatis seruis. s. or-
 naticibus. xliij. q. vii. quod autem. C. Peccato inui-
 die deiectus fuit diabolus de celo: dicit canon. xij. dist. ses-
 cūdū. et de eius inuidia. rvi. q. ij. v. is. Aliquoties inuidia
 ponitur pro extollentia: qd de ea nascitur. vt legitur et nos-
 tatur. xliij. q. s. quoniam vetus. ibi. (satiscat (als facescat)
 inuidia Romani culminis. et in glos. i. extollentia. De in-
 uidia episcopo: um. xcv. dist. ecce. ibi. Nemo hic episcopoꝝ
 inuidia diabolice rērationis it: status irascatur: si plebens
 interdum exho: rētur presbyteri et. et. c. esto subiectus. ibi.
 Pessime consuetudinis est in quibusdam ecclesijs: tacere
 presbyteros: z presentibus episcopis non loqui: quasi eis
 inuideat: aut eos dedignetur audire. Hec inuidia in inte-
 rioribus medullis est recondita. vt dicit. s. synodus. de pe-
 ni. dist. ij. c. Clericus in vitio inuidie permanēs nō debet
 promoveri. xlvj. dist. clericus in Mens.

Articulus. lxx.
 Z: iij